

Sievers i den fornnordiska fyrstafvelseversen hufvudsakligen samma typer som i den fornengelska. De äro följande:

I. Typ A: $\underline{\cdot} \times | \underline{\cdot} \times$.

Af denna typ finnas tre arter: a) A 1, normalformen med allitteration i första foten: $\underline{\cdot} \times | \underline{\cdot} \times$; b) A 2, den genom förekomsten af biton i sänkningen stegrade typen. Denna har åter trenne underarter. Bitonen kan falla på första eller andra fotens sänkning. Om bitonen faller på första fotens sänkning och denna alltså blir en bihöjning, stå sålunda tvenne höjningar, denna bihöjning och den följande fotens höjning omedelbart inpå hvarandra, på grund hvaraf regeln om förkortning af den senare höjningen kan komma att tillämpas. De båda första underarterna af A 2 blifva alltså α) A 2 l, den senare fotens höjning förblir lång, β) A 2 k, den senare fotens höjning har förkortats. Den tredje underarten är γ) A 2 b, bitonen faller på andra fotens sänkning.

Slutligen sammanfattar Sievers c) under A 3 verser med allitteration blott å andra foten.

II. Typ B: $\times \underline{\cdot} || \times \underline{\cdot}$ har hufvudsakligen blott en form.

III. Typ C: $\times \underline{\cdot} | \underline{\cdot} \times$ har öfverhufvud trenne arter, som förekomma i den nordiska fyrstafvelseversen, nämligen:

a) C 1, normaltypen: $\times \underline{\cdot} | \underline{\cdot} \times$,

b) C 2, samma typ med upplösning af första höjningen: $\times \smile \times | \underline{\cdot} \times$ och

c) C 3 med förkortning af sista höjningen: $\times \underline{\cdot} | \smile \times$.

IV. Typ D eger fyra arter: a) D 1 med biton på den treledade fotens andra stafvelse och denna stafvelse bibehållen lång: $\underline{\cdot} | \underline{\cdot} \underline{\cdot} \times$,

b) D 2, med förkortning af denna bihöjning på grund af att hufvudhöjningen går omedelbart förut: $\underline{\cdot} | \underline{\cdot} \smile \times$.

c) D 3, med förkortning af den treledade fotens huf-